

INHOUD

AAN DE LEZER

7

GELOOF, LIEFDE EN HOOP

EERSTE VOORDRACHT – *Neurenberg, 2 december 1911*

9

De beide grote openbaringen voor de mensheid in het verleden: de tien geboden van Mozes in het Oude Testament, en de getuigenis van de opstanding van de Christus in het Nieuwe Testament vergeleken met de ontwikkeling van het kind door de beide eerste zeven-jaarsfasen. De nieuwe openbaring voor de mensheid in de twintigste eeuw als vergelijking met de ontwikkeling van het eigen denken bij het kind: het kunnen beleven van het volledige geestgehalte van de evangeliën in het denken door de geesteswetenschap in verband met de mogelijkheid van het in etherische gedaante schouwen van het Christuswezen als geest van de aarde. Het beleven van de beide geestgestalten van Mozes met de strenge wetten en van de Cherubijn met het vurige zwaard als maner en rechter na de dood. De Christus als heer van het karma. De drie lichamelijke omhulsels van het Ik in nauwe betrekking tot de drie zielekrachten van geloof, liefde en hoop. Het gezond houden van het astrale, het etherische en het fysieke lichaam door de geesteswetenschap.

Karakterisering van de droombelevissen van de mens in het heiden en hun duiding in tegenstelling tot het begrijpen van de droombeelden van de mensen in de voorchristelijke tijd. De nieuwe mogelijkheid van het zich verbinden met de doden en andere zuiver geestelijke wezens na het versterken van het Ik-bewustzijn. De geesteswetenschap als bescherming tegen het vereenzamen door het individueler worden en als hulp voor het beleven van de herinnering aan vroegere inkarnaties. De spiegeling van de krachten van het geloof van het astrale lichaam, van de krachten van de liefde van het etherische lichaam en van de krachten van de hoop van het fysieke lichaam in de menselijke ziel gedurende de drie laatste tijdperken van de na-atlantische cultuur. De harmonisering van de intellektualiteit en de moraliteit door de werkzaamheid van de Bodhisattva als vertolker van het mysterie van Golgotha.

AANTEKENINGEN

61

**RUDOLF STEINER OVER DE
VERSLAGEN VAN DE VOORDRACHTEN**

65